

ԿՐՈՆԱԿԱՆ

ԳԱՅՅԱԿՂՈՒԹԻՒՆ

Քրիստոս իր երկրաւոր կեանքի ընթացքին յաճախ շփման մէջ եկաւ մարդկային զանազան խմբաւորումներու հետ, Ան, ճեղքիներու բժիշկը, դրաւ հրաշագործ իր աջը մարդոց մեղքէն վիրաւոր ու մեղքով բեռնաւոր հոգիներուն վրայ ու բուժեց զանոնք: Կարեկցութեամբ մօտեցաւ իրենց բարոյական խաւարին հոծութեանը գիտակից և փրկութեան ճամբան որոնող մարդերուն, սիրեց մանուկներն ու մանուկի նման ամբիժ հոգի մը կրող Հափահասները, ու մինչև անգամ ընչաքաղց բայց օրինապահ երիտասարդք: Թրգիլեց Նոյնիսկ ամբիւր, երբ կը ջանար պոռնկութեան յանցանքի մէջ ըռնուած կնոջ առջ իր արժանի պատիժը:

Սաղայն, այս բոլորով ծիսափն, Յիսուս ամենէն խիստ կերպով մեղկեց ու գառապարտեց կեղծաւորութեան մարմնացումը եղող դասակարգը Փարիսեցիներուն, իսկ ամենէն ծանր պատիժը սառն մանեց փոքրիկները գայթակղեցնող մարդերուն — վզին երկանաքար մը կապել և ծովամոյն ընել (Ղկս. ԺԷ. 2): Ասկէ աւելի դժգոհ վախճան կա՞յ արդեօք մարդ արարածին համար:

Ինչո՞ւն այս ծանր պատիժը: Այս հարցումին պատասխանելէ առաջ, ջանանք սանձանել գոյթակղութիւնը, որ մեղմէ շատերուն համար բարեպաշտ ու միամիտ մարդոց ուղեղներուն մէջ անհաւատութեան, անաստուածութեան սերմեր ցանկու արարքէն անդին չ'անցնիր: Անկրօն ու նւթապաշտ գաղափարներու տարածին է միայն մեղի համար մարդը գայթակղեցնող կամ ուղիղ ճամբէն մոլորեցնող անհասը:

Ձեռք ժխտելու այս իրողութիւնը: Բայց ասիկա պատկերին մէկ երեսն է միայն: Ոչ նուազ կարեւոր է նաև միւս երեսը, որը կը կենան մարդեր, ընդհանրապէս պատասխանատու դիրքերու վրայ գտնուող — ծնողք, սուսուցիչ, կրօնաւոր —,

որոնք յաճախ իրենց կենցաղով ու վարք ու բարքով լոկ, առանց Նոյնիսկ քարոզչութեան ու փրօփոխմանի նպատակին, ոչ նուազ աւեր կը յառաջացնեն մանուկներու — կամ իրենց ստորագասնեբուն, իրենց անմիջական շրջանակին մէջ չղջաներուն — հոգիներէն ներս: Անելի պարզ խօսելով, իրեն վստահուած պարտականութեան մէջ թերացող ամէն անհատ գայթակղեցնող մըն է առաւել կամ նուազ Հափով, համաձայն իր դիրքին ու պաշտօնին բարձրութեան ու կարեւորութեան: Ծնողք մը, որ իրար և զաւակներուն հանդէպ սիրով ու հանգուստեցնութեամբ յարաբերելու փոխարէն քամահրանքի ու հայոյոյութեան կը դիմէ և Տիրոջ առնէն ու քրիստոնէական վկայեցողէ հեռու կը մնայ, դաստիարակ մը, որ գերին դարձած է խաղին ու խմիչէին, անփոյթ է ու անպարտաճանաչ, Եկեղեցւոյ պաշտօնեայ մը, որ դժուարութիւնը ունի հոգեւորականին վայել բարոյական բարձունքին վրայ կենալու, բոլորն ալ գայթակղեցնող անհատներ են, Աստուծոյ իրենց արուած զաւակները, իրենց խնամքին ու հոգածութեան յանձնուած աշակերտները կամ հօտը իրենց անձին չար ու գէշ օրինակով մեղքի ու մոլորութեան առաջնորդող: Թէ ինչու մարդ արարածը հակամէտ է իր մեծաւորներուն նկարագրէն ազդուելու և ծուռ ու սխալ ճամբու մէջ իյնալու, գիտենք բոլորու Հակառակ երբեմն մեր արարքներուն արժանի հատուցումը ստանալու մասին ունեցած մեր անճկելի հաւատքին, մենք կը մօլորինք յաճախ վասնդի կը գերադասենք ներկան ապագայէն: Շատեր պիտի կրկնէին ծանօթ յանկերգը, մեր ափին մէջ ունեցած վառակը գերադասող ծառի զափովէն մեղի նայող տառը թռչուններուն: Վտանգեմ թէ մեղմէ շատեր պիտի տատամսէին որոշում մը յայտնելու, եթէ դրուէին ընդհուպ այս աշխարհէն բաժնուելու և ըկրարահամի գոգքն երթալու և քանի մը տասնհակ տարիներ ևս հոս մնալու և անորոշ ճակատագրով մեկնելու երկընթարքին տուէր, նախընտրելով երկրորդը ի վերջոյ:

ԳԵՂՈՐԳ Ս. ԺԻՆԻՎԻՋԵԱՆ